

Entrevista a Oriol Ponsatí-Murlà, director de publicacions d'Accent Editorial

ARXIU DE L'AUTOR

Han passat gairebé dos anys des que Accent Editorial començara a navegar amb vocació d'editar llibres en llengua catalana, fixant-se especialment en la literatura i l'assaig. Que hi ha una manca de filosofia en la nostra llengua és una obvietat, però l'editorial de Girona va més enllà i ens sedueix amb lectures atrevides, amb obres de Josep Maria Terricabras, Enric Casasses, o traduccions de clàssics del pensament nihilista, com Nietzsche o Diderot. En un epigrama de Nietzsche, on parla "dels estats en què posem transfiguració i plenitud en les coses i les compensem artísticament fins que reflecteixen la nostra pròpia plenitud i alegria de viure", el filòsof alemany esmentava l'impuls sexual, l'embriaguesa, el bon menjar i la primavera. Nosaltres afegirem, sens dubte, el plaer de la lectura.

AGNÈS VIDAL: On comença la tasca editorial i on el compromís nacional?
ORIOI PONSATÍ-MURLÀ: Editar llibres en català implica sempre un cert nivell de compromís envers la teva llen-

gua i la teva cultura. Si no hi hagués aquest factor, probablement ens dedicàriem a fer llibres en qualsevol altra llengua que ens permetessin posar un zero més darrere les xifres de vendes, i tot pel mateix volum de feina. Sé que no és gaire políticament correcte dir-ho, però el veritable enemic de les editorials en català no són les altres editorials en castellà, sinó les editorials en castellà i la invasió lingüística constant que els nostres llibres han de patir a les llibreries.

Per què hi ha encara tants clàssics del pensament que no han estat traduïts al català?

Perquè som una cultura deficitària i subsidiària del castellà. Quan una cosa existeix en castellà ja no fa falta traduir-la al català. En part és bo que els catalans siguem políglotes i ens costi poc llegir en altres llengües, però hi ha un mínim, tant d'obres clàssiques com d'obres d'actualitat, a les quals no podem renunciar. Hem

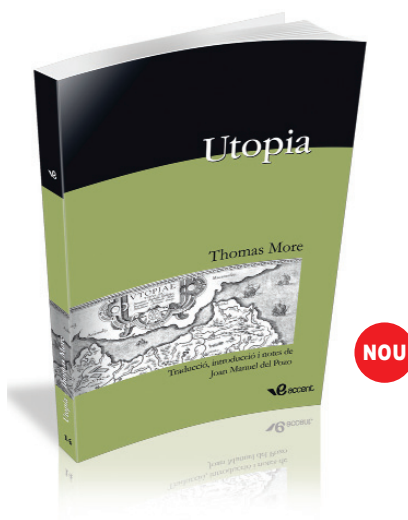
de poder-les llegir en la nostra llengua. Afortunadament, però, crec que estem en un bon moment en aquest sentit.

Fins a quin punt el sistema que teniu d'impressió digital és una nova manera d'entendre el món editorial?

La impressió digital permet adequar d'una manera molt realista la producció de llibres a la demanda. És a dir, acaba amb allò tan insostenible d'imprimir 3.000 exemplars d'un llibre del qual se'n venen 500. Al cap de dos anys, fas pasta de paper dels 2.500 que no han arribat ni a sortir del magatzem i que, mentrestant, han costat diners fer, emmagatzemar i destruir. La impressió digital, a més, obliga a replantejar algunes de les nocions que eren centrals en la impressió tradicional. Un llibre imprès digitalment no s'esgota mai. Si d'aquí a quinze anys un client demana a una llibreria un llibre nostre i no en tenim cap al magatzem, podrem imprimir sense cap problema un sol exemplar i lliurar-lo ràpidament.

Quins reptes es proposa Accent?

El repte principal d'Accent és poder continuar subsistint i editant mitja dotzena de llibres l'any. A nosaltres ens és pràcticament impossible editar traduccions sense recolzament institucional, i les institucions estan tancant l'aixeta d'una manera dràstica i alarmant. Si no vigilem, la crisi acabarà servint per justificar una veritable sagnia a editorials que ja treballem des del més pur voluntarisme i que no podem estalviar el que no tenim. Hem de ser conscients que el mercat editorial en llengua catalana sempre ha sobreviscut gràcies al recolzament públic. Si ara això desapareix, serem uns quants que haurem de tancar la paradeta ■■

Utopia
THOMAS MORE
Traducció: Joan M. del Pozo
Accent Editorial. 196 pàgs.
14.00 € Ref. 110404.1

Agnès Vidal i Vicedo